

De delegaties in de ontwikkelingslanden beschikken over evenveel wagens, waaronder een terreinwagen, als zij ambtenaren tellen. In de geïndustrialiseerde landen zijn er naast de dienstwagen van het hoofd van de delegatie (en eventueel van het adjunct-hoofd⁽¹⁾) meestal een of twee dienstwagens, afhankelijk van het aantal ambtenaren, evenals eventueel een minibus. Het type van voertuig wordt gekozen op grond van een analyse van de specifieke behoeften van iedere delegatie en de vestigingsplaats. In de praktijk dient de cilinderinhoud onder 2000 kubieke centimeter (cc) of 2500 cc voor de 4x4-wagens te blijven en de kostprijs onder 22 000 ecu.

Bij de vervanging van de wagens wordt rekening gehouden met drie parameters, nl. de ouderdom (5 tot 7 jaar na de aankoopdatum), de kilometerstand (100 000 tot 150 000 km, afhankelijk van de toestand van de wagen) en de onderhoudskosten. Op 29 april 1996 werd een intern reglement bekendgemaakt waarin de gebruiks- en onderhoudsvoorwaarden en de criteria voor aankoop en vervanging van wagens zijn opgesomd.

4. De bureaus in de hoofdsteden van de lidstaten beschikken over twee wagens waarvan een bestemd is voor het vervoer van hoge ambtenaren en de andere voor de behoeften van de dienst (vervoer van goederen en personen). De regionale bureaus beschikken slechts over één voertuig dat beide vermelde functies moet vervullen. Het gebruik van de dienstwagen is strikt beperkt tot de vertegenwoordiging bij de nationale overheidsdiensten. Alle ambtenaren die de Commissie moeten vertegenwoordigen gebruiken deze wagen.

Het type wagen wordt gekozen op grond van een analyse van de specifieke behoeften van ieder bureau en de vestigingsplaats. In de praktijk dient de cilinderinhoud van de voertuigen onder 2000 cc te blijven en de kostprijs onder 22 000 ecu. Bij de vervanging van de wagens wordt rekening gehouden met twee parameters, nl. de ouderdom (5 tot 7 jaar na de aankoopdatum) en de kilometerstand (100 000 tot 150 000 kilometer, afhankelijk van de toestand van de wagen). Een intern reglement waarin de gebruiks- en onderhoudsvoorwaarden en de criteria voor aankoop en vervanging van wagens zijn opgesomd, is thans in voorbereiding.

⁽¹⁾ Officiële titel (momenteel in Genève, Moskou, Tokio en Washington).

(98/C 158/57)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3158/97
van Jan Mulder (ELDR) aan de Commissie
(13 oktober 1997)

Betreft: De instelling van een nul-restitutie voor de export van kaas bestemd voor koopkrachtige markten

De huidige problematiek in het systeem van het toekennen van exportcertificaten voor kaas heeft in toenemende mate negatieve gevolgen voor de exportmogelijkheden van de Europese zuivelsector, alwaar de melkprijzen reeds aan een daling onderhevig zijn. Een mogelijkheid om deze problematiek te doorbreken zou zijn om voor bepaalde koopkrachtige bestemmingen de exportrestituties voor kaas te verlagen of zelfs op nul te zetten. De Commissie deelt kennelijk deze mening gezien het feit dat zij reeds eerder bepaalde exportrestituties heeft verlaagd.

Kan de Commissie mij meedelen waarom zij, ondanks het feit dat hierop van diverse zijden wordt aangedrongen, (nog) niet de beslissing heeft genomen om de exportrestituties voor kaas bestemd voor de Verenigde Staten op nul te zetten?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie
(17 november 1997)

De Verenigde Staten zijn zowel kwantitatief als in geld uitgedrukt de belangrijkste importeurs van kaas uit de Gemeenschap. Deze markt is echter voor de verschillende lidstaten niet even belangrijk. Dat verklaart waarom de meningen over de invoering van een nul-restitutie voor deze bestemming uiteenlopen en waarom de Gemeenschap weliswaar op weg is naar die nul-restitutie, maar hierbij voorzichtigheid betracht (iets wat het geachte Parlementslid schijnt te betreuren), zodat de marktdeelnemers aan beide zijden van de Atlantische Oceaan hun toekomstige activiteiten kunnen plannen in de wetenschap dat de restituties steeds minder gunstig zullen worden.

Bovendien moet de Commissie ervoor zorgen dat de contingenten waartoe bij de achtereenvolgende multilaterale handelsbesprekingen (Uruguay, Tokyo) is besloten, ten volle worden benut, en om dat te bereiken moet alles worden vermeden wat de Amerikaanse autoriteiten ertoe zou kunnen brengen de contingenten van de Gemeenschap in het kader van de door hen toegepaste „globalisation” aan andere landen aan te bieden.